

Μετ' ἄλλ' ἔμελλε δὲ τὸ
ἔργον

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(ΥΑΝΑCΟ)

(Μετάλλιον τῆς Πόλεως τῶν Παρισίων)

ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

«Μερικὰ πορτραῖτα διασήμων Γάλλων Φιλελλήνων,
συνθέσεις, Πορισινὰ καὶ Ἑλληνικὰ τοπία καὶ ἀκουαρέλλες

ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ Α Ε. ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΕΩΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Πρόεδρος

Ἡμέρα ἐγκαινίων ὀρίσθη
ἢ Παρασκευὴ 2 Ἰανουαρί-
ου 1953 στίς 6 μ. μ.

ΩΡΑΙ

10 — 1 π. μ.

5 — 8 1)2 μ. μ.

Τζ. Στ. Στ. Στ. Στ. Στ.

Ο Ζωγράφος Γιαννακόπουλος γεννήθη στην 'Αθήνα από πατέρα ανώτερο αξιωματικό του ελληνικού στρατού. Οι γονείς του τον προόριζαν για δικηγόρο και για αυτό τον ένεγραψαν στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου 'Αθηνών. Του επέτρεψαν όμως να φοιτά και στην Α. Σ. Κ. Τ. όπου δέν άργησε να εισέλθη στα εργαστήρια των λαμπρών καθηγητών Βικάτου και 'Αργυρού και να γίνει διαλεχτός μαθητής των.

Τό έτος 1945 δηλ. λίγο μετά την απελευθέρωση ανεχώρησε για τό Παρίσι ως υπότροφος της Γαλλικής Κυβερνήσεως 'Εκεί τον βλέπομεν να φοιτά για κάμποσο καιρό στο άτελιέ του καθηγητού Narbonne να έγγράφεται συγχρόνως στην πεφημη σχολή του Λούβρου και έρχεται σε άμεση έπαφή με τρεις σημαντικούς ζωγράφους της έποχής μας, Τόν Derain τόν Dufy και τόν Μαρκέ που του άποκαλύπτουν τά μυστικά της νέας Γαλλικής τέχνης. Για πρώτη φορά λαμβάνει μέρος στο Salon των Γάλλων καλλιτεχνών με την προσωπογραφία του ζωγράφου Ballande που βρίσκεται τώρα στο Μουσείο της Ville de la Rochelle

Τό έτος 1947 γίνονται δεκτά έργα του άλληλοδηαδόχως στο Salon των άνεξαρτήτων, στο Nationale, στο Tuilerie στο d'Autonne και άλλες περίβλεπτες εκθέσεις, προσφάτως λαμβάνει μέρος στο Salon της (Jeune peinture) όπου μεταξύ διακοσιών εκθετών όλων των έθνών τό έργο του αγοράζεται τιμής ένεκεν από τό μουσείον της πόλεως των Παρισίων. 'Ιδού τί γράφει τότε ο διακεκριμένος τεχνοκρίτης A. Salmon «Μεταξύ των νέων ζωγράφων του Salon (της μοντέρνας ζωγραφικής εκπροσωπούμενον από καλλιτέχνες (οίτινες φαίνονται οί διάδοχοι του (Cezane και των συγχρόνων Maitres) της νεορεαλιστικής σχολής όπως ο Buffet, ο Carjou, ο Lorjou κτλ. 'Ο Γιαννακό είναι ο άξιοσημείωτος εκπρόσωπος της post-impresioniste με τάσιν τους primitifs π. χ. (ή γέννηση του χριστού) σε κάθε έργον του υπάρχει ένα χρώμα λιλά, μπλέ, ή πράσινο ή ρόζ τό όποϊον δημιουργεί τό δεσπόζουν τόνον χρωματισμού τό γκρι.....» και άλλαχού: τό έργον του νέου αυτού προσωπογράφου διαιρείται σε δύο περιόδους α) 1942-48 περίοδος σπουδών και επιδράσεων από τους Maitres, Maret

Rembrand, Cezanne, Vlaminck και β) 1948-1952 περίοδος προσωπικότητας».

'Επειτα εκθέτει πλάι σε έργα διδασκάλων όπως ο Othou Friez, Lothe, Picabia και ύφίσταται νικηφόρος την συγκρίσή των

Παραθέτω μερικές κριτικές έπιφανών τεχνοκριτών. 'Ο Jean Chabanon κριτικός της Arts και Opera γράφει (ο νέος έλλην ζωγράφος Γιαννακό εκθέτει επί πλέον μερικά τοπία άξια έλης μας της ποσοχής και όλου μας του ενδιαφέροντος αλλά μεταξύ όλων τό υπό τόν τίτλον Caroussel τοπίου του άποτελεί τό clou της εκθέσεως» (Arts 2. 9. 49).

'Επίσης ο τεχνοκριτής της Arts 17-10-51 J. Bouret γράφει τά έξης για την περίφημη εκείνη έκθεσή του του περασμένου 'Οκτώβρη στο Παρίσι «προσωπογράφος ο Γιαννακό εκθέτει σειρά προσωπογραφιών Γάλλων διανοουμένων. 'Η εργασία του γράφει ομοιάζει και τάς καλές ιδέας και την δεικτική ειρωνία του έπιφανούς συγγραφέως. P. Léautaud άφ' ενός και στο style του γνωστοτάτου κριτικού J. J. Gautier της Figaro. Οί κορυφαίοι κριτικοί A. Warnod και Maximilien Gautier της (nouvelle Littaire) 1]11]51, «αναγνωρίζον τον Γιαννακό σαν ζωγράφον ρωμαλέον και εδαισθητο όσον άφορά την έκφραση και την ψυχολογία που δίνει στα πορταίτα του». Στα έτη 1949 και 1950 στο Monaco, στην έκθεση του οίκου των τεχνών που έγινε υπό την προστασία του πρίγκηπος του έπηρε τό πρώτο βραβείο για τό μοντέρνο πορταίτο και τιμητικό έπαινο για ένα παρισινό τοπίο του.

'Εξ άφορμής της τελευταίας του εκθέσεως ήτις έσχεν σπάνιαν έπιτυχίαν δια ξένον καλλιτέχνην, όπου τό γαλλικό ραδιόφωνο στην emission του (qui etes vous) έμιλοσε επί τριήμερον, όλοι οί κριτικοί συμφωνούν ότι οί πίνακες του Γιαννακό που πλησιάζουν με την απλότητά τους την απλότητα της τέχνης του Derain ξεχωρίζουν άμέσως για την ειδική τους έντελώς τεχνική, την ψυχολογική τους δύναμη και την εδαισθησια ο δέ κριτικός της (Arts 2] 3] 50) ο P. Decarques . . . . .

Σ. ΣΚΙΠΗΣ

(ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ)

'Ελληνική δημιουργία 'Οκτώβριος 1951

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΡΓΩΝ

20 ΕΡΓΑ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1942-45

1946—1952

1) Due de broglie 1945	35) τὸ διάβασμα
2) Jouendau »	36) τὸ πλέξιμο
3) Γυμνὸ	37) Τριαντάφυλλα
4) Γυμνὸ	38) »
5) Σπυδῆ	39) »
6) Βενετία »	40) Κλαγιόλες
7) Βρετάνη »	41) Μαργαρίτες
8) Βουλιαγμένη »	42) Συκουάνας
9) »	43) Παναγία τῶν Παρισίων
10) Νεκρὰ Φύσις »	44) Φάληρο
11) Τὸ Μοντέλλο	45) »
12) κ. Μπ. Β. Πολυμενάκου	46) Παρίσι
13) ὁ ἰατρὸς κ. Κοῦκος	47) Περίπατος στὸ Συκουάνα
14) ὁ καθηγ. Σ. Βικᾶτος 1942	48) Strasbourg
15) Παιδι μετὸ τύμπανο	49) Ἐκκλησία τῆς Reims
16) G. Duhamel	50) Μέγαρο
17) P. Coirre (δήμαρχος Παρισίων)	51) Συκουάνας
18) J. Charbonaux (ἔθν. Πινακοθήκη)	52) Pont - Suly
19) A. Chamson	53) Moulin-Rouge
20) Jules Romain	54) Μασσαλία
21) Paul-Léautaud P. Palais	55) Versailles
22) R. Sudre »	56) Concorde
23) L'age atomique (διακοσμῆτικὸς) συμβολικὸς πίναξ)	57) Παναγία Παρισίων
24) Αἱ δύο Μαρίες	58) Ἰππόδρομος (Λονδίνο)
25) μετὰ τὸν Μπάλο	59) Γέφυρα τῶν τεχνῶν
26) Οἱ ἐπισκέπται τοῦ μεντέρνου μουσεῖου	60) Συκουάνας
27) l'etente (α βραβεῖο ἐκθέσεως Μ. Carco)	61) Ὑποδοχὴ τοῦ Τούρκου Προέδρου
28) ἡ γέννησις τοῦ χριστοῦ (exp. Jeu- reinture	62) Ἐκκλησία τῆς Chartree
29) Παιδι στὸ ποδήλατο	63) Canal st- Martin (ἔπαινος διεθνοῦς ἐκθέσεως Montre-Carlo)
30) ὁ Εὐαγγελισμὸς	64) Παναγία τῶν Παρισίων
31) ὁ Πατέρας μου	65) Picandily (Λονδίνο)
32) τὸ τελευταῖο πορταῖτο Σ. Σκίπη	66) Βρετάνη
33) ἡ Δίς Ν. Μ.	67) Ἀκρόπολις
34) ὁ Καλλιτέχνης	68) Παληὰ Ἀθήνα
	69) »
	70) Nice
	71) Δρόμος τοῦ Παρισίου
	72) Στὴ Γέφυρα
	73) Tullerie
	74) Bastille
	75) Mont matre

Καὶ 20 Ἀκκουαρέλες